

AKP’NİN GERÇEK İLE İMTİHANI

31 Mart 2019 Mahalli İdare Seçimleri sonucunda uğradığı yenilgiyi hazmedemeyen MHP destekli AKP-Saray Rejimi çareyi İstanbul seçimlerini iptal etmekte buldu. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimlerinin iptali YSK tarafından 6 Mayıs 2019 tarihinde ilan edildi.

İstanbul seçiminin iptali, Erdoğan’ın “Ne yapın edin İstanbul’u alın” talimatının sonuç vermemesi ve kimi ilçeler dahil birçok seçim sandığının yeniden sayılması sonucu AKP’nin yine de İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı’nı alamaması sonucunda gerçekleşti. Çünkü Erdoğan kendi ağzından defalarca “İstanbul’u kaybeden Türkiye’yi kaybeder” gerçeğini ilan etmişti.

YSK, Erdoğan’ın etkisinde karar aldı diyenlere bir tek sözümüz var: Günaydın! Siz Anayasa değişikliği ile Başkanlık sisteminin ikame edilmesinin sağlanmasıyla bu ülkede burjuva anlamda dahi olsa Yasama, Yürütme ve Yargı yani kuvvetler ayrılığının ortadan kaldırıldığını ve tüm kuvvetlerin, yani gücün Saray’da toplandığını yeni mi öğreniyor-sunuz?

AKP’nin 23 Haziran olan yeni İstanbul seçimlerini normalde kaybetmesi gerekir. Ancak Erdoğan ve hempalarının da herhalde bir bildikleri ve hazırlıkları var ki bu seçimlerin yenilenmesinde ısrarcı oldular. Belki de o denli çaresizler ki, bu kumarı oynamak zorunda kaldılar.

Komünistler bu seçimlere bel bağlamıyor. Ancak eğer “İstanbul’u kaybeden Türkiye’yi kaybeder” ifadesi bir gerçekse, ki öyle, MHP destekli AKP-Saray iktidarının İstanbul’da kaybetmesini sağlamak zorundayız. İktidar İstanbul’u kaybetmemek için her yola baş vuracak. Kuvvetle ihtimaldir ki Erdoğan Ramazan ayı boyunca gecelerini ve gündüzlerini İstanbul’da geçirecek. Ramazan orucunu da istismar ederek bizzat kendisi seçim kampanyası yürütecek.

İstanbul’un barış, demokrasi, emek, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm güçleri de Erdoğan’a İstanbul’da kaybettirmek için elinden gelen çalışmayı yapacak. Gerisi çorap söküğü gibi gelecek ve Erdoğan’ın Kürt illerinde yaptığı haksızlıkların da hesabı sorulacak.

1 MAYIS 2019 İSTANBUL / BAKIRKÖY

Türkiye Komünist Parti’li emektar kadrolar 2 metrelik bayraklar, 3 metrelik pankartlar ile 1 Mayıs yürüyüş ve mitingine katılarak politik bir mesaj verdiler. Sendika, meslek odalar ve demokratik örgüt saflarında 1 Mayıs etkinliğine katılan yüzlerce TKP kadrosu ve sempatizanı TKP emektarlarının siyasi mesajını coşkuyla karşıladılar ve bu coşkuyu birlikte çalıştıkları kitlelerle paylaştılar.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi’nin 29 Nisan 2019 Tarihli Çağrısı

Yaşasın 1 Mayıs ! İşçi Sınıfının Mücadele Birlik Dayanışma Günü

İşçiler, Emekçiler, Yurttaşlar!

1 Mayıs 2019’u karmaşık bir ortamda karşılıyoruz. Ülke ekonomik kriz koşullarında. İşçiler, emekçiler ve yoksullar inim inim inliyor. Zamlar aldı başını yürüdü. Sağlıklı beslenmeyi bırakalım, karnımızı doyurmak mümkün değil. İşsizlik almış başını yürümüş.

En fazla övündükleri otomotiv sektörü zorunlu izin kullanıyor. Üç vardiya çalışma uzun zamandır bir, en iyi ihtimalle iki vardiya olarak uygulanıyor. İnşaat ve yapı sektörü çökmüş. Yevmiyeler üçte bir fiyatına düşmüş. İnşaatlar durmuş. İş yok. Tüm sektörler benzer durumda. Dolayısıyla tüm sektörlerde çalışan işçi ve emekçilerin sorunları da kat ve kat artıyor.

Metal, tekstil, deri, gemi inşaat, sektörleri farklı durumda değil. İşyerleri kapanıyor çünkü sipariş yok. İşyerleri kapanıyor, çünkü sermaye kaçıyor. Kendi yarattıkları kaos ortamında gemiyi ilk terkedenler, ülkeyi terk edenler yine kendileri oluyor. Onlar topraklarını bu kadar seviyorlar. Onun için onların “Vatan, Millet, Sakarya” söylemlerine aldanmayın. Onların dini de, imanı da paradır.

Yaşasın 1 Mayıs !

İşçi Sınıfının

Mücadele Birlik Dayanışma Günü *(Birinci sayfanın devamı)*

İşçiler, emekçiler ise karınlarını doyurabilmek için kapitalizmin banka finans sistemi tarafından borçlandırılıyorlar. Olanağı olan borçlanıyor, olmayan açlıkla boğuşuyor. Asgari ücret enflasyon oranının çok altında belirleniyor. Asgari ücrete en az enflasyon oranı kadar zam yapılmasını istemek için harekete geçmek en doğal hakkımızdır. Bu da yetmediği gibi şimdi de Kıdem Tazminatlarımıza göz diktiler. Neden? Çünkü patronlar öyle istedi. Türkiye'deki iktidarlar patronlar ne isterse onu yaparlar. Bunu değiştirmek zorundayız. Üreten biziz, yöneten de biz olmalıyız.

Köylüler ve Yoksul Kır Emekçileri!

Tarımın ve hayvancılığın yok edildiği bir ülkede işsizliğin artması çok normaldir. İnsanlarımız yerlerini yurtlarını terk ederek büyük şehirlere çalışmaya geliyorlardı. Büyük şehirlerde yaşam daha pahalı. Ama ona da katlanarak buldukları işlerde çalışıyorlardı. Şimdi bu olanaklar da yok oldu.

Trakya ve Anadolu gibi verimli toprakları ve muhteşem bir doğası olan bir ülkede tarım ve hayvancılık yok oluyor. Patates ve soğan dahil geleneksel yemeklerimiz buğday, mercimek, nohut, fasulye ve pirinç artık ithal ediliyor. Et ithal ediliyor. Yetmiyor, az sayıda kalmış büyük ve küçük baş hayvanlar için saman ithal ediliyor.

Sizleri evlerinden, yurtlarından, akrabalarınızdan koparıyor bu sistem. Ona rağmen aç bırakıyor. Büyük şehirlerde barınmıyorsunuz. Mecburen girip yeraltı madenlerinde çalışıyorsunuz. Deneyimsiz ve eğitimsiz olarak canınız yok sayılarak sömürülüyorsunuz. Veya metropollerde kaldırımlarda yaşayarak açlık bedeli karşılığında belediyelerde yevmiyecilik yapıyorsunuz. Kağıt, plastik ve cam topluyorsunuz.

Halbuki köyler kalkındırılrsa, uluslararası tekellerin baskıları sonucu durdurulan tarım ve hayvancılık kooperatifler yoluyla geliştirilse ne göçe ihtiyaç olacak ne de bu sefalet çekilecek. Onun için ama uluslararası politika ve finans kuruluşlarının kuklası iktidarlardan kurtulup "işçi-köylü el ele" kendi düzenimizi kurmalıyız.

İşsizler, Emekliler!

Türkiye'de işsiz olmak en kolay olunabilecek şey ama yaşamını açlık sınırında sürdürmeye çalışmak ise işin en zor yanı.

Karnını doyurabilmek, ailene, çocuğuna, çocuğuna bir lokma ekmek götürebilmek için güvencesiz ve emeğinin karşılığını alamadığın işlerde çalışıyorsun. Bazen çalıştığın halde ücretini dahi alamıyorsun.

Emeklilik işsizliğin farklı bir türü olarak yaşanıyor. Türkiye'de emeklilik "modern kölelik ve yoksulluk" anlamına geliyor. Ekmek almayı dahi hesap etmek zorunda kalan, evine et ve süt mamülleri giremeyen bir yaşam biçimi. Emeklilik maaşlarının ülkedeki enflasyonla dengeli gelişmesi en temel hak olmalıdır. Bu doğrultuda mücadelemizi yükseltmeliyiz.

Çalışma hakkı anayasal bir hak, emekli olmak onurlu bir yaşam hakkı olmalıdır. Onu kazanmak için işçilerle ve emekçilerle birlikte hak alma ve kendi iktidarımızı kurma mücadelesini yükseltmeliyiz.

Cefakar Kürt Halkımız!

Türkiye nüfusunun dörtte birini oluşturan değerli Kürt yurttaşlarımız bu ülkede vergi ödemekle mükellef, devlete karşı her türlü sorumluluğu taşıyorlar ama devlet onlara hiç bir hak tanımıyor. Bir avuç burjuva elit Kürdün dışında milyonlarca Kürt işçi, emekçi, köylü yoksulluk sınırında yaşıyor. Kürtlerin arasında sağlıklı işsizlik istatistikleri dahi yok. Çünkü ezici çoğunluğu hiç SGK'lı olmamış, dolayısıyla işsizlik kayıtları yok.

Kendi dilini konuşmaktan ve kültürünü icra etmekten men edilen Kürt halkı sosyal olarak iki kez sömürülüyor. Birincisi işçi, emekçi, işsiz ve yoksul oldukları için diğer Türk kardeşleri gibi. İkincisi ise sadece ve sadece Kürt oldukları için milli anlamda sömürülüyorlar, yok sayılmak isteniyorlar. Bu sömürgeci inkar ve imha politikasına karşı şanlı bir direniş içinde olan Kürt halkı, bu haklı mücadelesini Türkiye işçi sınıfının emek mücadelesi ile birleştirmek ve sınıf savaşımında yer almak durumundadır. İster işçi, isterse işsiz olsun Kürt işçi ve emekçisinin Türk işçi ve emekçisinden bir farkı yoktur. Onun farkı ayrıca katmerli bir ulusal baskı ve terör altında olmasıdır. Bu noktada da Türk ve diğer uluslardan işçi ve emekçiler Kürt halkıyla sadece dayanışma içinde olmak değil, Kürt halkının en doğal insani toplumsal ve siyasi hakları için birleşik mücadeleyi örmek zorundadır.

Binlerce Kürt politik tutsağın açık grevlerinde olduğu bir dönemde, cezaevlerinde ve dışarıda, tecrit uygulamasına karşı Kürt yurtseverlerle dayanışma en önemli güncel demokratik görevlerden bir tanesidir.

Kadınlar ve Gençler!

Bu ülkede ikinci sınıf vatandaş olmamak, yaşamınızın geleceğine sahip çıkmak, eşit haklı birer birey olmak, kadınların özgürleşmesini ve gençlerin geleceğin güvencesi olmasını sağlamak için işçi sınıfının, emekçilerin mücadelesine sahip çıkmak zorundayız. Bu ülkede kadınlara ve gençlere gelecek için umut ve ufuk olacak tek güç işçi sınıfıdır. İşçi sınıfının kurtuluşu ülkeyi bağımsız, özgür ve eşit haklı bir düzene kavuşturacaktır. Ayrımsız eşit eğitim ve çalışma hakkını kazanmak işçi sınıfının mücadelede önüne koyduğu en önemli amaçlar arasındadır.

Kadınlar üretim sürecine eşit haklı ve eşit ücretle katıldıkları sürece özgürleşecekler, erkek egemen şiddetin ve haksızlıkların pençesinden kurtulacaklardır. Gençler, fırsat eşitliği içeren modern bir öğrenim ve meslek eğitim politikası ile yeteneklerini ortaya koyabilecekler, kendilerini toplum yararına yetiştirebileceklerdir. Bütün bu olanaklar ancak Sosyalizm'de gerçekleşebilir. Onun için gençler ve kadınlar işçi sınıfının Sosyalizm mücadelesinin bütünsel güçleridir. Onun için gençliğin yolu işçi sınıfının savaş yoludur ve kadınların katılmadığı bir devrim total

Yaşasın 1 Mayıs !

İşçi Sınıfının

Mücadele Birlik.. (İkinci sayfanın devamı)

kalacaktır.

Yurttaşlar!

MHP destekli AKP-Saray Rejimi 31 Mart 2019 Mahalli İdare Seçimlerinde ciddi bir yenilgi almıştır. Partimiz seçim sonuçlarını AKP-Saray rejimi açısından “sonun başlangıcı” olarak tespit etmiştir. İktidarın bünyesinde derin bir yara açılmıştır. Erdoğan istediği kadar “bu seçimlerde en fazla oyu biz aldık” desin, bu doğru değildir. AKP Türkiye genelinde ciddi oy kaybetmiştir. Kaybettiği oy oranı yüzde 7 ile 10 arasındadır.

Seçim sürecinde tüm devrimci ve demokratik güçlerin oyları bölmeme ve MHP destekli AKP-Saray iktidarına yönelik darbe vurmak için belirledikleri seçim taktiği bir partiyi desteklemek olarak anlaşılmamalıdır. İzlenen seçim stratejisi, bir partiyi desteklemekten öteye iktidara yönelik bir duruş ve mücadele sergilemek niteliğindedir.

Türkiye'nin yaşadığı ekonomik ve siyasal kriz burjuvazinin, patronların, iktidarın ve kapitalist devletin krizidir. İşçiler, emekçiler, yoksul halklar zaten sürekli kriz durumundadırlar. Rejimin krizini çözmek bizim görevi değildir. Bizim görevimiz onların krizini derinleştirmek ve onları def etmektir.

Türkiye'nin baskı ve terör rejiminden kurtularak demokratikleşmesi, Kürt ulusal sorununun çözümü konusunda somut politik adımlar atılması, işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınlar üzerindeki işgücü sömürsüne karşı mücadele edilmesi, bu alanların tümü birbirine bağlı olarak ve her alanda ilerleme sağlarsa başarılı olunacak süreçlerdir. Savaşsız ve sömürsüz Sosyalist bir Türkiye için mücadele bugün bu mücadeleler içinde olunmazsa ve hatta bu mücadelelerin öncülüğü yürütülmezse boş bir söylemin ötesine geçemeyecektir.

Bu yıl geniş işçi ve emekçi yığınlar, Kürtler, gençler, kadınlar, işsizler, emekliler, yoksullar yani tüm ezilen ve sömürülenler, 21 Mart yığinsal Newroz kutlamalarının coşkusu ve 31 Mart seçimlerinden aldıkları moral gücün de olumlu etkisiyle tüm Türkiye’de 1 Mayıs Alanlarına akacaklardır. Son yıllarda gelişmeye başlayan, hemen hemen tüm illerde ve önemli ilçelerde 1 Mayıs’ın kutlanması geleneği çok önemlidir. Bir meydanda birkaç yüzbin emekçinin toplanması yerine ülke çapında farklı yerlerde birkaç milyon emekçinin sokakları, alanları fethetmesi, 1 Mayıs kutlamalarının ülkenin en ücra köşelerine yayılması, işçilerin fabrika ve madenlerden çıkıp 1 Mayıs alanlarına akmaları niceliksel olduğu kadar aynı zamanda niteliksel bir sıçramadır.

İktidar, baskı, yasak ve terör politikaları ile Taksim 1 Mayıs Alanında 1 Mayıs kutlamalarını yasaklarken kendi bindiği dalı kesmektedir. Türkiye işçi sınıfı er ya da geç 1 Mayıs Alanını tekrar zaptedecek. Ancak bunu başarana kadar da milyonlar 1 Mayıs bilinci kazanmış olacak.

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye’nin ve Kürdistan’ın tüm işçi ve emekçilerini 1 Mayıs’ta bulundukları her yerde alanlara çıkmaya, sokakları, meydanları fethetmeye çağırıyor.

- Yaşasın 1 Mayıs! İşçilerin Mücadele-Birlik- Dayanışma Günü!

- Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Mücadele Birliği ve Kardeşliği!

- Yaşasın İşçi Sınıfının Uluslararası Mücadelesi Proletarya Enternasyonalizmi!

- Yaşasın Sosyalizm!

- Savaşsız, Sömürsüz ve Sınıfsız Bir Türkiye İçin İleri!

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

29 Nisan 2019

Açlık Grevleri

ve

Ölüm Oruçları Üzerine

o İsmail Hakkı YORULMAZ

HDP vekili Leyla Güven’in Abdullah Öcalan üzerindeki tecritin kaldırılması içi başlattığı açlık grevi 180. gününü aştı. Bu süreçte yurt içi ve yurt dışında toplam sayıları binler ile ifade edilen siyasi tutsak ve siyasi göçmen açlık grevlerine aşama aşama katıldı. Kısa bir süre önce de açlık grevleri kimi tutsaklar tarafından kademeli olarak ölüm oruçlarına yükseltildi.

Ülke içindeki karanlık sansür açlık grevleri, ölüm oruçları ve onlarla dayanışma içinde olan analar ve yoldaşlarının kamuoyu nezdinde yaygınlaşmasını engelliyor. Ancak Kürt halkı arasında durum öyle değil. Kürt halkı açlık grevleri ve ölüm oruçlarını barışçıl ve sivil bir direniş eylemi olarak değerlendiriyorlar ve bu eylemlerini sürdüren onurlu insanlarla yüzde yüz dayanışma içindeler. Kürt ulusal sorununun çözümü konusunda Türk milliyetçisi çizgiden uzak olan başta partimiz olmak üzere Türkiyeli devrimci, sosyalist güçler de bu direnişi selamlıyor ve dayanışma içinde olup, eylemci kadroların direnişlerine neden olan başta tecrit sorunu olmak üzere tüm istemlerini kendi istemleri olarak görüyor ve çözülmesi için mücadele ediyor.

Sonuçta TC devleti bu direnişi sonlandırmak için 8 yıllık tecrit ve 4 yıllık ağır tecrit koşullarını kaldırarak Abdullah Öcalan ile avukatlarının görüşmesine izin vermek zorunda kaldı. Avukat görüşmesinin öncesinde TC devleti temsilcileri ile Abdullah Öcalan arasında ciddi ve sert görüşmeler olmuş olabileceği bir muamma olmaktan öte geçektir.

Açlık grevleri ve ölüm oruçları sadece tecritin kaldırılması amacı ile sınırlı kalmamıştır. TC devleti üzerindeki uluslararası baskı artmıştır. Özellikle cezaevlerinde eylemler sırasında 7 genç canın yitirilmesi batı kamuoyunu harekete geçirmiş ve TC devletini köşeye sıkıştırmıştır.

Ancak açlık grevleri ve ölüm oruçlarının belki de birçok insanın hesaba katmadığı kadar 31 Mart 2019 Mahalli İdare Seçimlerine etkisi olmuştur. Kürt halkından daha fazla oy almayı bekleyen AKP, Kürt halkının direnişçilerin etrafında kenetlenmesi ile umutlarını boşa çıkarmıştır. Bu direnişin Selahattin Demirtaş’ın “bağrınıza taş basın ve sandığa gidin” çağırısı kadar, hatta çok daha fazla seçmen iradesine etkisi olmuştur. TC devleti bunun farkındadır.

TC devleti gerek iç politikada, ekonomide ve siyasette, gerekse de uluslararası alanda sıkışmış durumdadır. ABD, AB ve Rusya’nın bölgeye ilişkin kağıt üzerinde olmayan bir uzlaşmalarının olduğu ise aşikar. Kürt Özgürlük Hareketi ise yıllardır bölgede savaşın sonlanması ve barışın tesis edilmesi açısından kilit role sahip olduğunu dile getirmektedir. Bugüne kadar bu gerçeği TC devleti ciddiye almamıştır. Ancak bugün girmiş olduğu çıkmaz onları belki de bu yönde adım atmaya itecektir. Öcalan ile görüşme ve Açlık grevleri ile ölüm oruçlarına müdahale ihtiyacına bu açıdan da bakmak gerekmektedir. Abdullah Öcalan ve diğer üç tutsağın açıklamaları bu yönde ipuçları vermektedir.

Türkiye Komünist Partisi, Kürt ulusal sorununun adil, demokratik ve barışçıl çözümünün Türkiye’nin demokrasi ve bölgede barış hedefine doğru atılacak bir adım olarak değerlendirmektedir ve Kürt özgürlük hareketi ile sadece dayanışma değil, birleşik mücadelenin yürütülmesi politikasını savunmakta ve uygulamaktadır. ABD emperyalizminin bölgeye yönelik savaş senaryolarını sonlandırmak için bugün yapılması gereken onu engellemektir. Bu da Türk, Kürt, Arap, Süryani, Ermeni ve Çerkes halklarının bölgede ortak ve birleşik mücadelesini dayatmaktadır. Bu alanda elde edilecek kazanımlar TC devletinin de işgalci planlarını engelleyecek, Türkiye içinde demokrasi mücadelesinin yükselmesini ve sınıf hareketinin güçlenmesini sağlayacaktır. Kürt halkı adına PKK lideri Abdullah Öcalan’ın üstlendiği kilit rol açlık grevleri ve ölüm oruçlarının asıl boyutunu ortaya koymaktadır.

1 Mayıs 2019 Değerlendirmesi ve Çıkarılması Gereken Sonuçlar

Öncelikle 1 Mayıs 2019'un tüm ülke çapında hemen hemen bütün illerde ve ona ilaveten kimi önemli ilçelerde yığınsal olarak kutlanmasını önemli gördüğümüzü belirtmek isteriz. Kutlamaların birçok il ve ilçeye yayılması işçi sınıfının ve emekçilerin katılım oranını artırmaktadır. Niceliksel olarak bu olumluluğun altını çizerek aynı olumlu değerlendirmeyi nitelik açısından yapmamız mümkün değildir. Nitelik açısından bu yılki 1 Mayıs kutlamaları da öncekiler gibi birçok eksiği taşımaktadırlar.

Ancak bu konuya geçmeden önce, en önemli olumsuzluk olarak İstanbul'da Taksim 1 Mayıs Alanı yasağının kırılamamış olmasını da en büyük zaaf olarak değerlendirmek gerektiğinin altını bir kez daha çizmek istiyoruz. Burada söz konusu olan militan veya kadroların 1 Mayıs alanına çıkmaları meselesi değildir. Aslolan yığınsal İstanbul 1 Mayıs'ının Taksim 1 Mayıs Alanı'nda kutlanabilme yeteceğinin tekrar kazanılması meselesidir.

1 Mayıs 2019'u değerlendirirken ele almamız gereken en önemli olgu işçi sınıfının bölünmüşlüğü olgusudur. Özellikle sendikal konfederasyonlar ve onlara üye işkolu sendikalarının merkezi kutlama adı altında düzenledikleri 1 Mayıs mitingleri bu sorunun dışı vurumunun işareti olmaktadır. DİSK ve KESK İstanbul'da, TÜRK-İŞ Kocaeli'nde, HAK-İŞ ise Urfa'da merkezi 1 Mayıs kutlamaları düzenleyerek temelde varolan işçi sınıfının bölünmüşlüğü bir kez daha resmen ilan etmiş oluyorlar.

Komünistler işçi sınıfının sendikal birliğini savunmaktadırlar. Bu birlik ilk aşamada ekonomik, sosyal ve demokratik alanda kendisini sendikal birlik olarak ifade etmektedir. Sendikal birlik ideolojik ve siyasal birlik değildir. İşçi sınıfının kendi ekonomik, sosyal ve demokratik sorunları temelinde patronlara karşı sendikal örgütlenmelerde oluşturacakları birliktir. Farklı siyasal eğilimlere ve tercihlere sahip işçilerin kendi hakları için sendikalar çatısı altında birlikte örgütlenmeleri gerekliliğidir.

İşçi sınıfının sınıf bilinci kazanması daha farklı bir konudur ve bu görevi yerine getirme görevi işçi sınıfının politik öncü örgütü, Türkiye Komünist Partisi'nin görevidir. TKP, bu görevini yerine getirmeyi bir süreç olarak ele almaktadır ve sadece sendikal çalışmalara bağlamamaktadır. Partinin bizzat işyerlerinde temel parti örgütleri kurması, işçi birlikleri, konseyleri ve komiteleri kurması bu sürecin birer görevleridir. Ancak, bu sürecin bir parçası da partinin sendikalar içinde, özellikle tabanda yürüteceği çalışmalardır. İşçi sınıfının tabanını yani yığınını harekete geçiremeyen, grevlere, direnişlere, eylemlere motive edemeyen, toplu olarak işyerlerinden 1 Mayıs yürüyüş ve mitinglerine katılmasını örgütleyemeyen iş kolu sendikalarının temsilcilik, şube, bölge veya merkez yöneticisi olmak bir anlam taşımaz. Başka bir deyişle, türlü entrikalar ile paraşütle sendikaların yönetimlerine inmek bu sorunları çözümüyor. Onun için sınıf çalışmasının ana alanları fabrikaların, tersanelerin, maden ocaklarının, inşaat şantiyelerinin, büro ve bankaların kendisidir. Bu görevin yerine getirilmesinde de ana sorumluluk TKP'de olduğu için, sorunlara orta ve uzun vadede çözüm üretmek için bu alanlarda çalışmalara ağırlık vermektedir.

Bu çalışmaların bir süreci kapsadığını da dikkate alarak, buna rağmen bugünkü verili koşullarda işçi sınıfının sendikal bölünmüşlüğüne dikkat çekmek ve işçi sınıfının sendikal birliğini oluşturmak için çalışmalar yapmak yine komünistlerin, TKP'lilerin görevidir.

İşçi sınıfının sendikal bölünmüşlüğüne rağmen, 1 Mayıs kutlamalarında her konfederasyonun ayrı merkezi kutlamalar düzenlemesi yerine tüm konfederasyonların hem merkezi olarak hem de tüm il ve mümkün olan ilçelerde birlikte kutlamalar gerçekleştirmeleri öncelikle hedeflenmesi gereken bir amaç olmalıdır. Bu amacı gerçekleştirmek 1 Mayıs'tan aylar önce tüm sendikal konfederasyonların biraraya gelerek ortak bir 1 Mayıs Hazırlık Komitesi kurmasından geçmektedir. 2020 1 Mayıs'ı için bu hedeflenmelidir.

Yılbaşı kutlamaları, seçimler sonucunda siyasal kutlamalar ve futbol takımlarının şampiyonluk kutlamaları olduğunda geçerli ol-

mayan bu yasak sıra 1 Mayıs'a gelince "Taksim miting alanı statüsünde değildir" gerekçesiyle işçi sınıfının karşısında bir yasak olarak çıkmaktadır.

Konfederasyonlar arası sendikal işbirliğinin sağlanarak 1 Mayıs Hazırlık Komitesi'nin birlikte oluşturulması ile İstanbul'da Taksim 1 Mayıs Alanı yasağının kırılması birlikte ele alınmalıdır ve Taksim 1 Mayıs Alanı geleneğinin başlatıcısı olan DİSK bu konuda inisiyatif üstlenmelidir.

İşçi sınıfının sendikal birliğinin sağlanmasında DİSK'in rol üstlenebilmesi, kendisinin güçlenmesinden ve örgütlenmesinden, daha çok kilit fabrika ve işyerinde Toplu İş Sözleşmesi yetkisi almasından geçmektedir. İşkolu ve sendika yönetimlerinde sendika bürokratlarının kendi yerlerini korumak için alışkanlık haline getirdikleri edilgen mücadele yöntemleri yerini savaştan ve sonuç alıcı bir tarza dönüştürmelidir. Bu değişimin sağlanmasında TKP'lilerin önemli rolleri olacaktır. Gerek DİSK üyesi işkolu sendikalarında ve de gerekse diğer konfederasyonlara bağlı işkolu sendikalarda komünistlerin etkilerini ve rollerini artırmak bu amacı gerçekleştirmek için belirleyici önem taşımaktadır.

TKP kadro ve örgütleri sendikal çalışmaya bu sorumluluk ve bilinçle yaklaşmaktadırlar. Sınıfın örgütlenmesini sağlamak, sendikal birliği sağlamak için sendikalar içinde çalışırken diğer yandan da işçi yatağı semt ve mahallelerde emek konseylerinin ve işçi komitelerinin örgütlenmesine ağırlık vermektedirler. Emek konseyleri ve işçi komitelerinde sendikal bilinç kazanan işçiler, çalıştıkları fabrika, tersane, maden, şantiye ve işyerlerinde sendikal çalışmalara bu bilinç ile katılacak ve işçi sınıfının sendikal birliğinin sınıf ve kitle sendikacılığı temelinde inşa edilmesi yönünde mücadele edeceklerdir. İşçileri sendikal çalışmadan soğutan ve uzaklaştıran, uzlaşmacı ve teslimiyetçi sendikal anlayışın geriletilmesi ancak bu şekilde mümkün olacaktır.

Sendikaların örgütlenmedikleri veya örgütlenmek "istemedikleri" işyerlerinde de işçilerin yığınla sorunları mevcut. Hatta örgütsüz işyerlerinde sorunlar kat ve kat daha fazla. Emek konseyleri ve işçi komiteleri bu işyerlerine müdahale ederek, işçilerin haklarının alınmasını sağlamak için direnişler örgütleyerek, sendikaların olmadıkları yerlerde patronlarla masaya oturarak işçilerin haklarını dikte ederek elde etmelidirler. Pratik bu konuda sonuç alınabileceğini göstermiştir. Bu mücadeleler içinde işçiler ister bir konfederasyona bağlı, gerekirse de bağımsız işkolu sendikalarında örgütlenebilir. Emek konseyleri ve işçi komiteleri örgütlenen işkolu sendikasının çalışmalarını denetleyerek sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinin uygulanmasını sağlamalı, bu olmuyorsa işyerlerinde varolan uzlaşmacı sendikaların sökülüp atılıp sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerine uygun sendikaların yetki almasını sağlayacak güce erişebilmiş olmalıdır.

Bütün bu çalışmaların başarıyla yerine getirilmesi TKP kadro ve örgütlerinin ısrarlı, ilkeli ve sürekli faaliyetleri ile sağlanabilecektir. Bu alanda gelişme kaydedildiğinde ülke çapında sendikal mücadelenin niteliğinin gelişeceği ve 1 Mayıs'ların da anlam ve özüne uygun daha savaştan ve daha coşkulu kutlanabileceğine şahit olacağız. Sendikal alanda örgütlenme, emek konseyleri ve işçi komitelerinin örgütlendiği alanlarda 1 Mayıs'lara hazırlık ve işyerleri ile yerellere özgün 1 Mayıs kutlama faaliyetleri de ayrıca gelişecektir. İlgili alanlarda en geniş işçi ve emekçi yığınlar 1 Mayıs'ı felsefesine uygun anlamıyla kutlayacaklar ve aynı zamanda bilinçlenip örgütleneceklerdir.

Hem nicelik olarak, hem de nitelik olarak işçi sınıfının mücadelesinde, birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ların daha başarılı olarak kutlanması TKP örgüt ve kadrolarının bu tür çalışmalarının gelişmesi ile atbaşı sağlanabilecektir. Bu çalışma zorlu bir çalışmadır, ancak zoru başaracak olanlar da komünist kadro ve örgütlerdir.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Sekreterliği

7 Mayıs 2019